

Μετά τη, σύμφωνα με το Άρθρο 140 του Συντάγματος, Γνωμάτευση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην Αναφορά 3/2019, στις 3 Ιουνίου 2020, οι διατάξεις του περί Καταχρηστικών Ρητρών σε Επιχειρηματικές Συμβάσεις που Συνάπτονται από Πολύ Μικρές Επιχειρήσεις Νόμου του 2019, που δεν κρίθηκαν αντισυνταγματικές, εκδίδονται με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 62(Ι) του 2020

Ο ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΙΚΩΝ ΡΗΤΡΩΝ ΣΕ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΣΥΝΑΠΤΟΝΤΑΙ
ΑΠΟ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2019

Προοίμιο.	ΕΠΕΙΔΗ, δυνάμει του Άρθρου 25 του Συντάγματος, η άσκηση του δικαιώματος οποιουδήποτε επαγγέλματος, απασχόλησης, εμπορίου ή επικερδούς εργασίας δύναται να υπαχθεί σε υπό νόμου τιθέμενους όρους, περιορισμούς ή διατυπώσεις για σκοπούς ασφάλειας της Δημοκρατίας ή της συνταγματικής τάξης ή της δημόσιας ασφάλειας ή της δημόσιας τάξης ή της δημόσιας υγείας ή των δημόσιων ηθών ή της προστασίας των δικαιωμάτων και ελευθεριών των εγγυημένων υπό του Συντάγματος ή προς το δημόσιο συμφέρον, και
	ΕΠΕΙΔΗ, μια τέτοια υπαγωγή υπό όρους που περιορίζει το εν λόγω δικαίωμα, όπως αυτό καθορίζεται στο Άρθρο 25.1 του Συντάγματος, είναι επιτρεπτή διά νόμου, μόνο αν ο νόμος αυτός δεν πλήττει τον πυρήνα του πιο πάνω αναφερόμενου δικαιώματος, ήτοι την ελευθερία ρύθμισης των οικονομικών σχέσεων φυσικών και νομικών προσώπων και την οικονομική λειτουργία επιχειρήσεων με στόχο την αποκόμιση οφέλους, και είναι αναλογικός προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, καθώς και απόλυτα αναγκαίος και όχι ευρύτερος από ό,τι χρειάζεται για την προαγωγή αυτού του σκοπού, και
	ΕΠΕΙΔΗ, στις επικρατούσες κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες, που διαμορφώθηκαν εξαιτίας της οικονομικής κρίσης, κατά την άσκηση των δραστηριοτήτων που προβλέπονται στο Άρθρο 25.1 του Συντάγματος υπάρχει σοβαρός κίνδυνος διακύβευσης του δικαιώματος αξιοπρεπούς διαβίωσης και κοινωνικής ασφάλειας τα οποία κατοχυρώνονται από το Σύνταγμα, η πιο πάνω διά νόμου παρέκκλιση όπως αυτή προβλέπεται στο Άρθρο 25.2 του Συντάγματος είναι επιβεβλημένη, και
	ΕΠΕΙΔΗ, το Άρθρο 26 του Συντάγματος προβλέπει τη διά νόμου υπαγωγή του δικαιώματος του συμβάλλεσθαι ελευθέρως σε όρους, περιορισμούς ή δεσμεύσεις που τίθενται στη βάση των γενικών αρχών του δικαίου των συμβάσεων, καθώς και για σκοπούς πρόληψης της εκμετάλλευσης από πρόσωπα που διαθέτουν ιδιάζουσα οικονομική ισχύ, και
	ΕΠΕΙΔΗ, λόγω των συνθηκών που επικρατούν σήμερα συνεπεία της οικονομικής κρίσης και κυρίως των διαφορετικών οικονομικών αναγκών και δυνατοτήτων εκάστου μέρους των συμβαλλομένων, δυνατόν να διαταράσσεται η ισορροπία μεταξύ των μερών αυτών αναφορικά με την άσκηση του δικαιώματος του συμβάλλεσθαι ελευθέρως, όπως αυτό κατοχυρώνεται στο Άρθρο 26.1 του Συντάγματος, με αποτέλεσμα μεγάλος αριθμός συνομολογούμενων συμβάσεων να περιέχουν ρήτρες σε βάρος του ενός συμβαλλόμενου μέρους, επιβάλλεται η λήψη μέτρων για επαναφορά της ισορροπίας μεταξύ των δικαιωμάτων των δύο μερών, και
	ΕΠΕΙΔΗ, η κυπριακή έννομη τάξη, υιοθετώντας σχετική ευρωπαϊκή Οδηγία, ουσιαστικά έχει διά νόμου προστατεύσει τα φυσικά πρόσωπα που εμπίπτουν στον ορισμό «καταναλωτής», απαγορεύοντας την περίληψη καταχρηστικών ρητρών σε συμβάσεις που το ένα μέρος είναι καταναλωτής, και
	ΕΠΕΙΔΗ, η ενωσιακή νομοθεσία και ειδικότερα η Οδηγία 93/13/ΕΟΚ σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, η οποία ρυθμίζει τα δικαιώματα των καταναλωτών αναφορικά με την περίληψη καταχρηστικών ρητρών σε συμβάσεις, δεν απαγορεύει ρητά την επέκταση τέτοιων ρυθμίσεων πέραν των φυσικών προσώπων που εμπίπτουν στον ορισμό «καταναλωτής» και επειδή οι πολύ μικρές επιχειρήσεις, όπως αυτές ορίζονται στη Σύσταση 2003/361/ΕΚ, που δεν εμπίπτουν στον εν λόγω ορισμό, τυγχάνουν προστασίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση με τη μορφή προτιμσιακής μεταχείρισης, επιτρέποντας τη δημόσια στήριξη, καθώς και ορισμένες απαλλαγές και την καταβολή μειωμένων τελών, και
	ΕΠΕΙΔΗ, οι πολύ μικρές επιχειρήσεις οι οποίες δραστηριοποιούνται οικονομικά στη Δημοκρατία αποτελούν την πλειοψηφία των επιχειρήσεων στη Δημοκρατία και συμβάλλουν σε μεγάλο βαθμό στην ανάπτυξη της οικονομίας, η προτιμσιακή μεταχείριση αυτών είναι προς το δημόσιο συμφέρον και ως εκ τούτου επιβάλλεται η λήψη μέτρων προστασίας τους,
	Για όλους τους πιο πάνω λόγους η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:
Συνοπτικός τίτλος.	1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Καταχρηστικών Ρητρών σε Επιχειρηματικές Συμβάσεις που Συνάπτονται από Πολύ Μικρές Επιχειρήσεις Νόμος του 2019.

Ερμηνεία.	2.-(1) Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετικά-
	«δικαστήριο» σημαίνει αρμόδιο επαρχιακό δικαστήριο·
	«εμπόριο» σημαίνει κάθε φύσεως οικονομική δραστηριότητα και περιλαμβάνει την προμήθεια αγαθών και την προμήθεια υπηρεσιών συμπεριλαμβανομένων παντός είδους χρηματοοικονομικές υπηρεσίες·
	«επιχείρηση» περιλαμβάνει κάθε μονάδα/ φορέα, ανεξάρτητα από τη νομική του μορφή, και τον τρόπο χρηματοδότησής του, που ασκεί οικονομική δραστηριότητα στη Δημοκρατία, όπως ενδεικτικά είναι οι μονάδες που ασκούν βιοτεχνική ή άλλη δραστηριότητα, ατομικά ή οικογενειακά, προσωπικές εταιρείες ή ενώσεις προσώπων που ασκούν τακτικά μια οικονομική δραστηριότητα, είτε είναι νομικά είτε είναι φυσικά πρόσωπα·
	«πολύ μικρές επιχειρήσεις» σημαίνει επιχειρήσεις οι οποίες κατά την ημερομηνία κλεισίματος του ισολογισμού τους δεν υπερβαίνουν τα όρια τουλάχιστον των δύο από τα ακόλουθα τρία κριτήρια:
	α) σύνολο ενεργητικού (περιουσιακών στοιχείων): επτακόσιες χιλιάδες ευρώ (€700.000),
	β) καθαρό ύψος κύκλου εργασιών: ένα εκατομμύριο ευρώ (€1.000.000),
	γ) μέσος όρος απασχολούμενων κατά τη διάρκεια της περιόδου: τρία (3) άτομα·
	«οικονομική δραστηριότητα» σημαίνει δραστηριότητα που ασκείται από φυσικά ή νομικά πρόσωπα με σκοπό τον προσπορισμό εισοδήματος και κέρδους στο πλαίσιο λειτουργίας της αγοράς, όπως ενδεικτικά είναι η παραγωγή και διακίνηση αγαθών, η παροχή υπηρεσιών, η διεξαγωγή εμπορίου, η εκτέλεση έργων και άλλων συναφών μορφών νόμιμων δραστηριοτήτων, που αποσκοπούν στον προσπορισμό εισοδήματος ή κέρδους·
	«προμηθευτής» σημαίνει κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο προμηθεύει αγαθά ή υπηρεσίες και το οποίο κατά την κατάρτιση σύμβασης στην οποία εφαρμόζεται ο παρών Νόμος, ενεργεί για σκοπούς σχετικούς με την άσκηση της επιχείρησής του·
	«πωλητής» σημαίνει κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο πωλεί αγαθά και το οποίο κατά τη σύναψη σύμβασης στην οποία εφαρμόζεται ο παρών Νόμος ενεργεί για σκοπούς σχετικούς με την άσκηση της επιχείρησής του.
	3.
Εξαιρέσεις.	4. Από την εφαρμογή του παρόντος Νόμου εξαιρούνται-
	(α) Οι συμβάσεις εργασίας·
	(β) οι συμβάσεις που αφορούν κληρονομικά δικαιώματα·
	(γ) οι συμβάσεις που αφορούν θέματα οικογενειακού δικαίου·
	(δ) οι συμβάσεις που αφορούν τη σύσταση και την οργάνωση εταιρειών ή συνεταιρισμών· και
	(ε) οι ρήτρες που ενσωματώθηκαν με σκοπό τη συμμόρφωση με-
	(i) νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις της Δημοκρατίας, ή
	(ii) πρόνοιες ή αρχές διεθνών συμβάσεων στις οποίες η Δημοκρατία είναι συμβαλ- λόμενο μέρος.
	5.
	6.
	7.
Επιλογή εφαρμοστέου δικαίου.	8. Παρά την ύπαρξη οποιασδήποτε συμβατικής ρήτρας η οποία καθιστά ή σκοπεί να καταστήσει εφαρμοστέο στη σύμβαση το δίκαιο άλλης επικράτειας, πλην των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο παρών Νόμος τυγχάνει εφαρμογής, αν εκάτερον ή και τα δύο από τα πιο κάτω συντρέχουν, δηλαδή:
	(α) Η ρήτρα αυτή, κατά την κρίση του δικαστηρίου, έχει ως αποτέλεσμα την εφαρμογή δικαίου κατώτερης προστασίας από την προστασία που παρέχεται με τον παρόντα Νόμο, ή